

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/523/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211219207
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2211219207.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, O. B., o zaplatenie 328,30 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa, proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 29. júna 2012, č.k. 11C/23/2012-33 - v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti o zaplatenie sankčných úrokov vo výške 2,62 Eur zastavil. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 148,112 Eur s 0,024% denným úrokom z omeškania od 14.03.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania 1,95 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v zmysle úverovej zmluvy zo dňa 15.12.2007 poskytol navrhovateľ ako nebankový subjekt odporcovi - spotrebiteľovi za účelom nákupu tovaru - TV SAMSUNG, úver vo výške 27.992,- Sk, ktorý mal odporca uhradiť 24. mesačnými splátkami po 1.447,- Sk počnúc 15. januárom 2008, tzn. celkom mal zaplatiť sumu 34.728,- Sk. Takéto plnenie však nie je predmetom tohto konania. Naopak predmetom tohto konania je suma 328,30 Eur - 2,62 Eur, pozostávajúca z istiny vo výške 148,11 Eur, zmluvného úroku vo výške 123,- Eur, poplatku za výber z bankomatu vo výške 9,16 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 11,66 Eur, mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 25,34 Eur, úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 148,11 Eur od 14.03.2010 do zaplatenia a náhrada trov konania. Navrhovateľ v návrhu totiž tvrdí, že úverová zmluva je zároveň zmluvou o poskytnutí úveru č. 5807078821 s úverovým rámcom vo výške 497,91 Eur v súlade s úverovými podmienkami, na základe ktorých bol odporcovi poskytnutí úver k poskytovaniu jeho priebežných finančných potrieb a odporca bol oprávnený čerpať úver prostredníctvom úverovej karty. Navrhovateľ a odporca sa dohodli na vrátení poskytnutého úveru spolu s dohodnutým úrokom v pravidelných mesačných splátkach. V zmysle úverových zmluvných podmienok bol potom odporca ako klient povinný splatiť celý čerpaný úver na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskorí splatením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril splatením jednej splátky po dobu dlhšie ako tri mesiace. Keďže odporca nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, navrhovateľ mu dňa 26.02.2010 zaslal výzvu k splateniu celého dlhu vo výške 328,30 Eur, ktorá predstavovala dlžnú čiastku ku dňu spoplatnenia úveru, zosplatenú zostávajúcu výšku poskytnutého úveru, poplatku za výpisy a výbery z bankomatov s úrokmi dlžných do podania návrhu. Odporca po zosplatení úveru nezaplatil nič. Súd potom vec posúdil v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 a dospel k záveru, že z predložených listín

možno ustáliť, že niet pochyb o tom, že účastníci dňa 15.12.2007 uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere na nákup tovaru (zmluva č. 3712188375), ktorou ale navrhovateľ vopred vnútil odporcovi ako konajúcej osobe iný úkon než ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Podľa tlačiva označeného ako úverová zmluva - návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy, je zrejme, že podpisom želanej zmluvy sa konajúca, osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť drobného textu, ktorá sa týka iného právneho vzťahu než o ktorý mal záujem odporca, a na základe ktorého mal vzniknúť úverový vzťah účastníkov, pričom ani nie je známe, či malo ísť o revolvingový úver 1 alebo revolvingový úver 2. Navrhovateľ sa odvoláva a v zmluve poukazuje na obsah úverových zmluvných podmienok, tieto majú tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy, avšak odporcom podpísané nie sú a nie je vôbec známe, či odporca bol s ich obsahom uzrozumený. Takýto postup navrhovateľa súd kvalifikoval ako nekalú praktiku, nakoľko z uvedeného vyplynulo, že účastníci úverovou zmluvou dohodli uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere typu 1 a typu 2. Ak teda veriteľ týmto spôsob aj spotrebiteľovi poskytol úverovú kartu a ten z nej čerpal bez osobitnej písomnej zmluvy, z ktorej by bol typ revolvingu zrejmy a individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje zákon v § 4 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nebol dodržaná predpísaná forma a preto je takáto zmluva neplatná. Samotný odkaz navrhovateľa na úverové zmluvné podmienky ako jednostranný úkon nie je zmluvou, ako taký neobsahuje dohodu strán ani o výške úroku z úveru, ani o výške úroku z omeškania a už vôbec nie ustanovenia o zmluvnej pokute. Plnenie, ktorého sa navrhovateľ môže domáhať je iba plnením, na základe ktorého vzniklo odporcovi bezdôvodné obohatenie. V prípade existencie platnej zmluvy by súd posudzoval otázku zjavnej nerovnováhy v právach a povinnostiach strán vzniknutých ku škode spotrebiteľa, ale keďže v danom prípade účastníci neuzavreli platnú zmluvu o revolvingovom úvere, súd sa týmito okolnosťami nezaoberal. Následne potom posúdil vzťah účastníkov podľa § 40 ods. 1 a § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ustálil, že odporcovi bola čerpanou kartou poskytnutá suma 521,1445 Eur, z ktorej sumy odporca zaplatil 373,0325 Eur, odporcovi vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 148,112 Eur, ktoré je povinný vrátiť spolu s úrokom z omeškania, ktorý úrok súd priznal navrhovateľovi v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V ostatnej časti súd návrh ako bezdôvodný zamietol. Ustálil, že navrhovateľ mal vo veci 10% úspech, pričom náhrad trov konania predstavuje zaplatený súdny poplatok za návrh, z čoho 10% je 1,95 Eur. Súd navrhovateľovi potom priznal náhradu trov konania v takejto výške.

Proti tomuto rozsudku, v jeho zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania, podal odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie a zaviazže odporcu k úhrade nárokovanej dlžnej sumy spolu s trovami prvostupňového a odvolacieho konania. Ako odvolací dôvod uviedol, že súd prvého stupňa v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. dospel na základe vykonaných dôkazov k neprávny skutkovým zisteniam a v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že zákon nezakazuje možnosť, aby na základe jednej písomnej úverovej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov. Pokiaľ odporca nesúhlasil s obsahom úverovej zmluvy a úverovými podmienkami, mohol zmluvu nepodpísať, čo evidentne neurobil. Zdôraznil, že zmluva o revolvingovom úvere má odloženú účinnosť až na budúcnosť a to uskutočnením aktivácie karty, uzatvorením revolvingovej zmluvy tak priamo práva a povinnosti odporcovi nevznikli. Spolu s kartou odporcovi boli zasielané tiež predzmluvný formulár, informačná brožúrka spolu so sadzovníkom poplatkov. Spotrebiteľ má sám právo sa rozhodnúť, či daný produkt alebo ponuku využije a v prípade, že áno, je zodpovedný za svoje konanie. V danom prípade odporca vykonal prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začal čerpať. Pri podpise zmluvy nebolo voči odporcovi vyvíjané žiadne násilie ani nepriamy nátlak, preto požiadavka platnosti právneho úkonu - existencia vôle - bola naplnená. Odporca bol plne spôsobilý na právne úkony, zmluvu podpisoval dobrovoľne, plne si uvedomoval svoje záväzky zo zmluvy, je potrebné klásť dôraz na zodpovednosť spotrebiteľa, ktorý si má pred uzatvorením zmluvy zväžiť jej obsah a nespoliehať sa len na ochrannú ruku štátu. Navrhovateľ nesúhlasí s kvalifikáciou uzatvorenia zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru ako nekalá praktika, jej uzatvorením nedošlo k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach, ani k žiadnej škode odporcu. K uzatvoreniu zmluvy došlo v zákonom požadovanej písomnej forme. Navrhovateľ, odkazuje sa na úverové zmluvné podmienky, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou a predmetné údaje sú odporcovi známe aj z informačnej brožúrky. Dojednania v úverových zmluvných podmienkach sú rovnocenné s ostatnými zmluvnými dojednaniaми a majú rovnakú právnu moc a váhu ako dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Žiadny právny predpis pritom neustanovuje, kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle umiestnený podpis. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 26Cdo/2317/2006, v zmysle ktorého súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa stávajú aj tie listiny, ktoré sú označené v

rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, hoci neboli podpísané. Vzhľadom na uvedené odvolateľ uzavrel, že dotknutá úverová zmluva má písomnú formu a obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z., preto je platná.

Záverom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 23Cdo/1201/2009 zo dňa 29.06.2010, v zmysle ktorého je treba zdôrazniť, že i ochrana spotrebiteľa má svoje hranice a v žiadnom prípade ju nie je možné posudzovať ako obranu ľahkomyseľnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa. Záverom potom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že uloží odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi aj zmluvný úrok vo výške 123,- Eur, poplatok za výber z bankomatu vo výške 9,16 Eur, mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 25,34 Eur, poplatok za blokovanie karty vo výške 1,99 Eur spolu s trovami odvolacieho konania.

Odporca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na jeho potvrdenie v napadnutej časti v zmysle § 219 O.s.p.

Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa dôsledne zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie podmienok na určenie výživného, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p., odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej si odporca nesplnil svoju povinnosť a navrhovateľovi časť čerpaného úveru nevrátil, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným, ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má náležitosti predpísané Zákomom o spotrebiteľských úveroch a či teda navrhovateľovi vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie pohľadávok uplatnených zamietnutou časťou návrhu je suma 328,30 Eur - 2,62 Eur, pozostávajúca z časti istiny, zmluvného úroku vo výške 123,- Eur, poplatku za výber z bankomatu vo výške 9,16 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 11,66 Eur, mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 25,34 Eur, úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 148,11 Eur od 14.03.2010

V zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 15.12.2007, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Z obsahu úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 15.12.2007 založenej v spise a úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., tvoriacich jej súčasť, bolo zistené, že účastníci uzavreli úverovú zmluvu č. 3712188375, v ktorej je uvedené, že úver sa poskytuje na Televízor Samsung PS42C96H v cene 34.990,- Sk, pričom odporca v hotovosti zaplatil 6.998,- Sk, výška úveru je 27.992,- Sk, počet splátok 24, mesačná splátka 1.447,- Sk, RPMN 23,5%. Neoddeliteľnou súčasťou

tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky uvedené na rube tejto listiny na samostatných listoch, pričom odporca podpisom potvrdil, že je oboznámený s úverovými podmienkami a prejavuje súhlas byť nimi zviazaný. Podpisom tejto úverovej zmluvy zároveň účastníci uzatvorili zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v úverových podmienkach.

Podľa Hlavy 9 (zmluva o revolvingovom úvere) § 1 sa účastníci dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže Zmluvy o RÚ I. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ I. vzniká klientovi právo na poskytovanie revolvingového úveru (ďalej len RÚ I.) a spoločnosti povinnosť RÚ I. za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať RÚ I. opakovane, prostredníctvom Úverovej karty (ďalej len ÚK) za podmienok stanovených v týchto ÚP a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca RÚ I. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec RÚ I. vo výške 15.000,- Sk. Klient sa uzatvorením tejto Zmluvy o RÚ I. zaväzuje poskytnúť RÚ I. spoločnosti vrátiť a zaplatiť jej za poskytnutie RÚ I. úroky.

Podľa Hlavy 9 § 2 klient a spoločnosť sa dohodli na tom, že ÚK, špecifikovanú v Hlave 11 a 12 týchto ÚP, spolu s výzvou k jej aktivácii a Metodickú príručku je spoločnosť oprávnená klientovi zaslať, ak si bude riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z ÚZ, ÚP a platných právnych predpisov. Neoddeliteľnou súčasťou Metodickej príručky je aktuálny sadzobník poplatkov a odmien (ďalej len sadzobník poplatkov).

Podľa Hlavy 10 § 2 klient je povinný poskytnúť zabezpečenie na poskytnutie RÚ I. podľa Hlavy 6 týchto ÚP. Predloženie dokumentov o dohodnutom spôsobe zabezpečenia je teda odkladacou podmienkou poskytnutia úveru klientovi. Spoločnosť mu umožní čerpanie RÚ I. až potom, ako obdrží dokumenty vierohodne potvrdzujúce existenciu takéhoto zabezpečenia.

V závere v Hlave 14 § 23 klient podpisom na úverovej zmluve potvrdil, že prevzal jeden z originálov úverovej zmluvy vrátane úverových podmienok, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou.

Z vyššie citovaných ustanovení zmluvy a úverových zmluvných podmienok vyplýva, že za neoddeliteľnú súčasť zmluvy boli jednoznačne prehlásené iba úverové zmluvné podmienky, ktoré zároveň odporca pri podpísaní zmluvy i prevzal. Za neoddeliteľnú súčasť úverových zmluvných podmienok bol prehlásený aj Sadzobník poplatkov, ktorý, sa ale nachádza v metodickej príručke, ktorý, ale podľa obsahu úverových zmluvných podmienok nebol doručený odporcovi pri podpise zmluvy, a ktorú má veriteľ iba oprávnenie (nie povinnosť) zaslať až po tom, ako bude riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, teda nie v čase uzavretia úverovej zmluvy.

Neboli žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a že má navyše podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne v „klúde a bez časového stresu“ podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Neboli žiadne pochybnosti ani o tom, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu (porov. čl. 25 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie Mostaza Claro).

Rovnako možno tiež konštatovať, že pri kupovaní tovaru spotrebiteľného charakteru, akým je televízor, priemerný spotrebiteľ náležite nevyhodnocuje rozsiahle zmluvné podmienky písané veľmi malým písmom. Prírodzene, že spotrebiteľ sa orientuje na kupovaný tovar a predstava, že vyhodnotí všeobecné obchodné podmienky, je len iluzórna. Len ťažko si možno predstaviť, že by sa spotrebiteľ od úverovej časti zmluvy prepracoval navyše k vyhodnocovaniu zjavne podsunutej revolvingovej časti zmluvy.

Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam

právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy. V zmysle článku 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neodvolateľne zaviazať spotrebiteľa k podmienkam, s ktorými sa skutočne nemohol oboznámiť pred uzavretím zmluvy, sú v smernicou považované za nekalé. Podľa článku 5 smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

Postup navrhovateľa, ktorý umiestnil uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere do vopred predpísaného textu, ktoré odporca nemohol ovplyvniť, resp. odmietnuť, súd prvého stupňa kvalifikoval správne ako nekalú prax. V tomto prípade sa dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu (revolvingový úver) s navrhovateľom, ako bol primárne vo sfére jeho záujmu (získanie spotrebiteľského úveru na kúpu televízora). Z uvedeného postupu navrhovateľa potom plynie, že klient nemá inú možnosť, ako prijať zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru aj so zmluvou o revolvingovom úvere, ktorú ani nechce uzavrieť. Súd poukazuje aj na zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle odporcu späť so skutočnosťou, či vôbec odporca mal reálnu možnosť odmietnuť poskytnutie revolvingového úveru. V konečnom dôsledku z uvedenej úverovej zmluvy nevyplýva nič iné ako to, že odporca sa môže (má možnosť rozhodnúť sa) v budúcnosti dohodnúť s navrhovateľom o prípadnom revolvingovom úvere. Ak teda veriteľ týmto spôsobom písomný prísľub splní tým, že niekomu požičia peniaze a za zmluvu o úvere považuje súhlas s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nebola dodržaná predpísaná písomná forma. Preto je takáto zmluva neplatná v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby bola zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá písomne. Vzhľadom na to, že súd považuje zmluvu za neplatnú, plnenie, ktoré má odporca vrátiť, možno priznať iba z titulu bezdôvodného obohatenia, tak ako správne uzavrel súd prvého stupňa.

Odvolačný súd sa stotožňuje aj so záverom prvostupňového súdu o len čiastočnom úspechu navrhovateľa. To oprávňovalo prvostupňový súd na aplikáciu § 142 ods. 2 O.s.p., ale nie spôsobom, ako to urobil súd prvého stupňa, nakoľko v konaní bol úspešnejší odporca. V dôsledku podaného odvolania navrhovateľom však odvolací súd nemohol rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť v neprospech navrhovateľa ako odvolateľa.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vo výroku vecne správny, s použitím ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní mal úspech odporca, preto mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi, odporca si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu ani žiadne trovy nevyplývajú, preto bolo dôvodné odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.